

OBITUARIS

El Rubio

PEPE DEL REY (1950-2013)

Jugador i entrenador de rugbi

El rugbi és gran per gent com el Pepe. La sentència que ahir firmava la majoria dels assistents al funeral de José del Rey, *el Rubio* quan jugava, defineix com cap altra la vida d'un home que va decidir lliurar la seva vida a aquest esport i a un club, la Santboiana, que ahir el va acomiadar com a un heroi.

Nascut a Don Benito, el Rubio va formar part d'una peculiar generació d'origen extremeny que va impulsar el rugbi de club i de selecció durant les dècades dels setanta i vuitanta del segle passat. Com el gruix dels immigrants de la província de Badajoz que van arribar a Sant Boi els anys cinquanta, Del Rey es va instal·lar amb la seva família al barri de Vinyets, a prop d'on s'erigeix el Baldiri Aleu. I com tants nens del mateix origen, als nou anys ja estava practicant aquest esport que, a falta de polítiques d'integració, aviat va saber acollir i fascinar els nouvinguts.

El Rubio va ser un jugador precoç. Als 16 anys ja formava part del primer equip de la Santboiana, on va arribar a ocupar pràcticament totes les posicions, tot i que se'l recorda com a tres quarts centre o ala. Era un jugador veloç, atrevit, que assumia uns riscos impropis d'un rugbi més dur que l'actual. Per això va tenir nombroses lesions, que mai no van aconseguir apartar-lo dels camps. La decisió de deixar-ho la va prendre ell mateix, a punt de fer els 40, i només per continuar

vinculat al rugbi com a tècnic. Tot i així, va continuar jugant com a veterà fins poc abans de tenir la malaltia que ha estat combatent durant dos anys.

Va ser 17 vegades internacional –quan els partits de la selecció es limitaven a un parell per tempo-

ARXIU JOSEP LLUÍS SIRVENT

Com a tants extremenys nouvinguts, el rugbi aviat el va integrar a Sant Boi

rada– i va arribar a rebre una oferta de la USAP que va rebutjar per no deixar la família, la feina i, esclar, la Santboiana, que el va reconèixer amb la seva insígnia d'or. Després de la seva retirada va dirigir des dels cadets fins al primer equip. Amb Espanya va ser ajudant del seleccionador Gerard Murillo.

Ahir, el seu fèretre va ser cobert amb la bandera del seu club i portat per jugadors i exjugadors, per als quals la seva entrega és un exemple.

RAMÓN ÀLVAREZ